

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Ion Stoian în numele inculpatului Rotari Dumitru, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Vulcănești din 23 decembrie 2014 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 29 aprilie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Rotari Dumitru Constantin, născut la 01 noiembrie 1979, originar și domiciliat în or. Vulcănești, str. B. Glavan, nr. 9.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 03.01.2014 – 23.12.2014
2. instanța de apel: 15.01.2015 – 29.04.2015
3. instanța de recurs: 14.08.2015 - 25.11.2015

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Vulcănești din 23 decembrie 2014, Rotari Dumitru a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal și i s-a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin. (1)-(4) Cod penal, la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință, lui Rotari Dumitru i-a fost adăugată pedeapsa complementară parțial neexecutată stabilită prin sentința Judecătoriei Vulcănești din 18.09.2013, fiindu-i astfel numită o pedeapsă definitivă de 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

2. Potrivit sentinței, instanța de fond a constatat că, Rotari Dumitru cu scopul de a avea dreptul de a traversa hotarele Republicii Moldova, în termen nestabil, de la o persoană neidentificată, a procurat certificat de asigurare obligatorie „Carte verde”, seria și număr MD/08HL/08208729, eliberat oficial la 28.02.2010, pentru automobilul marca „Volkswagen” modelul „Passat”, n/î GE AM 517, pe numele Costev Victor, cu perioada de activare 28.02.2010 pînă la 14.03.2010, dar în rubricile 3, 5, 6, 7 și 11 a certificatului, prin metoda chimică, de o persoană nestabilă de organul de urmărire penală, datele fuseser schimbate prin înscrierea unor date noi false, potrivit cărora asiguratorul automobilului de marca „DODGE RAM VAN”, n/î GE

AZ 851, cu perioada de activare 28.03.2013 pînă la 14.03.2013, fusese Rotari Dumitru.

Tot el, la data de 05.03.2013, aproximativ la ora 10:30, urmărind scopul de a se deplasa înspre Ucraina, la punctul de trecere a frontierei de stat al RM, „Vulcănești-Vinogradovca”, prezentînd certificatul de asigurare obligatorie lucrătorilor poliției de frontieră a fost constatat faptul falsificării lui.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul inculpatului Ion Stoian, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei hotărîri prin care să fie dispusă achitarea inculpatului pe motiv că acțiunile lui nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii.

În motivarea apelului declarat, apelantul a indicat că instanța de fond nu a luat în considerație faptul că D. Rotari nu a falsificat actul prezentat și nu știa că este falsificat. Mai mult, nu a fost stabilită persoana care a falsificat actul, iar pe certificat este aplicată ștampila Companiei de asigurări ASITO.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 29 aprilie 2015, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către avocatul I. Stoian în numele inculpatului D. Rotari, menținută sentința fără modificări.

În motivarea deciziei sale instanța de apel a menționat că, din materialele cauzei, rezultă că instanța de fond a făcut o justă încadrare juridică a faptelor comise de inculpat, în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, și anume: „*deținerea sau folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații*”, bazîndu-se pe probele examinate în ședința de judecată și just i-a stabilit categoria și termenul pedepsei, ținînd cont de circumstanțele stabilite în cauză.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul inculpatului I. Stoian, prin care solicită casarea hotărîrilor judecătorești, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare a inculpatului pe motiv că acțiunile lui nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii, invocînd aceleași motive ca și în cererea de apel.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, procurorul, a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, care a solicitat respingerea acestuia, cu menținerea deciziilor contestate, deoarece sentința de condamnare a instanței de fond, menținută prin decizia instanței de apel, sunt legale și întemeiate, pronunțate ca urmare a cercetării obiective și multilaterale ale tuturor probelor prezentate de către părți, ținînd cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de prevederile art. 84 alin. (1)-(4) Cod penal.

7. Judecînd recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecînd recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărîrea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din prevederile art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 aceluiași Cod, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Colegiul atestă că, autorul recursului nu a invocat vreun temei din cele prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, însă din textul recursului rezultă că recurentul invocă că inculpatul D. Rotari nu este vinovat în comiterea infracțiunii imputate, deoarece nu a săvârșit-o el, exprimându-și dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, astfel semnând temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Analizând textele hotărârilor judecătorești atacate instanța de recurs consideră că, motivele invocate de recurent nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, ce ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești adoptate în această cauză.

În viziunea Colegiului penal, instanța de apel judecînd apelul declarat în speța dată, a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, verificînd legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și cercetate de instanța de apel, care s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate în prezenta cauză, verificîndu-le sub aspectul pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, atît pe cele obținute în cadrul urmăririi penale cît și în cadrul cercetării judecătorești, atît ale acușării cît și ale apărării, stabilind aspectele de fapt și de drept, ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, *deținerea și folosirea documentelor oficiale, care acordă drepturi și eliberează de obligații.*

În ce privește alegațiile recurentului precum că, instanțele ierarhic inferioare nu au luat în considerație faptul că inculpatul nu a falsificat actul prezentat și nici nu știa că este falsificat, Colegiul consideră că nu are nici un suport legal, deoarece din studiul hotărîrilor judecătorești, în prezenta speță, se constată că, concluziile instanțelor de judecată privind vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate, au fost bazate pe cumulul de probe prezentate și anume: declarațiile martorilor A. Pascal, E. Posmac, precum și a informațiilor primite de la Biroul Național de Asigurări al mijloacelor de transport, informație care a confirmat faptul că automobilul de marca DODGE RAM VAN, n/î GA AZ 851, a fost asigurat de mai multe ori prin *OSAGO* și *Carte verde*, ceea ce confirmă că inculpatul trebuia să cunoască procedura și ordinea încheierii contractelor de asigurare a transportului. Mai mult, inculpatul a știut despre faptul că actul prezentat este fals întrucît singur a confirmat faptul că a procurat certificatul mai ieftin de două ori, decît prevede legea, de la o persoană neidentificată, că nu a semnat careva acte și nu a primit nici un bon de plată. La fel, a afirmat că a procurat certificatul de asigurare de la CA „Moldasig”, însă conform raportului de expertiză nr. 7 din 18.03.2013, amprenta ștampilei a fost efectuată prin clișeu ștampilei CA „ASITO, Reprezentanța Vulcănești”.

Față de cele ce preced, Colegiul ține să remarce că, în esență, criticile formulate de recurent în recursul ordinar declarat, cu privire la dispunerea achitării inculpatului,

au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale, atât în instanța de fond, cât și în cea de apel și, cărora instanțele le-au dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în hotărârile adoptate, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a hotărârii recurate nu s-au stabilit, or concluzionând asupra celor expuse, instanța de recurs consideră, că în prezenta cauză nu se constată careva erori de drept, care ar putea servi ca temei de casare a unei hotărâri judecătorești.

Pe cale de consecință, în contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că concluziile la care au ajuns instanțele ierarhic inferioare privitor la vinovăția inculpatului sunt corecte și corespund materialului probator.

În virtutea considerentelor expuse supra, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de fond și cea de apel în privința inculpatului D. Rotari, nefiind identificată de instanța de recurs prezența vreunei erori judiciare, care ar putea servi drept temei de casare a deciziei recurate, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate de către avocatul inculpatului I. Stoian în cererea de recurs ordinar deferit spre examinare.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Ion Stoian în numele inculpatului Rotari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 29 aprilie 2015, în cauză penală privindu-l pe **Rotari Dumitru Constantin**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **16 decembrie 2015.**

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana